

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25Csp/139/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212241
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417212241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobkyne: S. Z., narodená XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX Z., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Dohoda o zrážkach zo mzdy zakotvená v úverovej zmluve č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, naformulovaná v znení „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú ... c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP“, je neprijateľnou podmienkou, a preto je neplatná.

III. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

IV. Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.08.2015, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, v znení „Dohodli sme sa, že ak sa ako klient oneskoríte so splácaním úveru, z vyššie uvedenej zmluvy, sme oprávnení požadovať, aby“, je neprijateľnou podmienkou, preto je neplatná.

V. Súd zastavuje konanie v časti o určenie, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

VI. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 15. 08. 2017 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov, že dohoda o zrážkach zo mzdy zakotvená v úverovej zmluve č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, je neplatná, že hotovostný úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver

č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.08.2015, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, je neplatná. O trovách konania navrhla žalobkyňa rozhodnúť tak, že súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania neprizná. K žalobe doložila žalobkyňa úverovú zmluvu č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015 a dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 22. 08. 2015. Žalobu odôvodnila tým, že obe úverové zmluvy podľa nej neobsahujú všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. požadované náležitosti. Naliehavý právny záujem videla žalobkyňa v potrebe odstránenia právnej neistoty medzi ňou a žalovaným, pričom poukázala na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch videla v porušení ustanovení zákona č. 129/2010 upravujúcich obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to správnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, uvedenia údajov o výške, počte termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenej tak vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 4112022130, ako aj vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 4508215625 považovala žalobkyňa za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Žalovaný k žalobe uviedol, že žiadnu z úverových zmlúv žalobkyne nevnucoval, a boli uzatvorené z jej iniciatívy. Pokiaľ ide o splnenie náležitostí zmlúv o úvere, tak pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k), uviedol, že v zmluve č. 1 bola uvedená výška mesačnej splátky 141,60 eur pod bodom 44, počet splátok 84 pod bodom 45, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15 dňa v poslednom mesiaci po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 53. V zmluve č. 2 bola uvedená výška mesačnej splátky 74,18 eur pod bodom 30, počet splátok 84 pod bodom 36, termín konečnej splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci pod bodom 39. v súvislosti s určením termínu konečnej splatnosti odkázal tiež na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 (body 52 - 58). Zároveň poukázal na body citovaného rozsudku, ktoré sa venujú požiadavkám na vnútroštátnu úpravu vo vzťahu k smernici 2008/48. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010, žalovaný uviedol, že aj keď zmluva neobsahuje presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť úveru. Taktiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 (body 71 - 73). Vo vzťahu k výhrade o neuvedení RPMN, v súvislosti so zmluvou č. 1 uviedol žalovaný, že s ohľadom na uvedenie rozpätia, nie je možné túto považovať za neuvedenú, nakoľko rozpätie je zanedbateľné, pričom následne bola žalobkyne zaslaná ja presná hodnota RPMN. V zmluve č. 2 bola RPMN uvedené konkrétnym údajom 24,1 %. K výške celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom uviedol žalovaný, že suma uvedená v zmluve č. 1 nezahŕňa poisťné za poistenie schopnosti splácať úver, nakoľko toto poistenie nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru. K namietanej neplatnosti dohôd o zrážkach z mzdy, uviedol žalovaný, že dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným mechanizmom na zabezpečenie záväzkov, typicky využívaným pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a z pôžičiek. Odkázal pri tom na ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k ustanoveniu § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 uviedol žalovaný, že toto nadobudlo účinnosť až od 01. 05. 2014 a nemožno ho preto aplikovať na zmluvu č. 1. V prípade zmluvy č. 2 už bola dohoda o zrážkach zo mzdy na dohodnutá na osobitnej listine. Zároveň uviedol, že zrážky zo mzdy sa u žalobkyne ani pri jednej z napadnutých zmlúv nerealizovali. Pokiaľ ide o revolvingový úver, uviedol žalobca, že zmluva síce bola uzatvorená v rámci zmluvy č. 2. na vznik, resp. poskytnutie tohto úveru sa vyžadovala aktivácia karty, čo žalobkyňa ani neurobila a ani nečerpala prostriedky z revolvingového úveru. Vo vzťahu k naliehavému záujmu odkázal žalobca na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004 (ak je možnosť žalovať priamo na splnenie povinnosti, je potrebné považovať určovací žalobu za neprípustnú.

3. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že dňa 6. 12. 2011uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4112022130 (ďalej len „zmluva č. 1“) a tiež nebolo sporné, že dňa 22.08.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 (ďalej len „zmluva č. 2“). Medzi stranami taktiež nebol sporný obsah týchto zmlúv. Na základe zmluvy č. 1

poskytol žalovaný žalobkyni bezúčelový úver v celkovej výške 5.000 eur, pričom celková čiastka splatná spotrebiteľom bola v zmluve uvedená vo výške 11.056,08 eur, mesačná splátka vo výške 141,60 eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 25,35 %, RPMN od 29,5 do 30,6 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 18,29 %. Lehota splatnosti bola vymedzená ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. V dolnej časti zmluvy bol drobnejším písmom uvedený aj text „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú ... c) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP“. Na základe zmluvy č. 2 poskytol žalovaný žalobkyni bezúčelový úver vo výške 3.200 eur, pričom celková výška mesačnej splátky bola 74,18 eur, k termínom splatnosti splátok zmluva odkazom uvádza odkazom - „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach nájdete po registrácii aj na www.SpravcaFinancii.sk. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 21,60 %, RPMN vo výške 24,1, odplata 21,60, priemerná hodnota RPMN 15,44 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) 6.231,12 eur, počet splátok 84 a termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Vo vzťahu k revolvingovému úveru bola dohodnutá výška úverového rámca 500 eur, ročná úroková sadzba 26,28%/11,88, mesačná úroková sadzba 2,19%/0,99%, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky (min. 12 eur), RPMN 38,81 %, odplata 30,19%, priemerná hodnota 23,53 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 590,73 eura termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci. Zároveň bola uzatvorená na zabezpečenie úveru zo zmluvy č. 2 dohoda o zrážkach zo mzdy.

4. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv č. 1 a 2 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. V čase uzatvorenia zmluvy č. 2 už nebolo možné poskytnúť peňažné prostriedky z úveru v hotovosti.

5. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

6. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (a ďalších náležitostí podľa ustanovenia § 9 ods. 2) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) (resp. ods. 1, písm. b) vo vzťahu k zmluve č. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak (okrem iných náležitostí) neobsahuje náležitosti v § 9 ods. 1 písm. f) a k).

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. K otázke existencie naliehavého právneho záujmu na žalobkyňou navrhovaných určeníach je potrebné uviesť, že s účinnosťou od 01. 01. 2018 bol novelizovaný zákon o spotrebiteľských úveroch, keď bol do § 11 doplnený odsek 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že možnosť žalobkyne domáhať sa určenia právnych skutočností vymedzených v žalobe vyplýva priamo zo zákonnej úpravy.

16. Súd uzavrel, že spôsob, ako bol v jednotlivých zmluvách vymedzený termín konečnej splatnosti úveru („84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ tak v zmluve č. 1, ako aj v zmluve č. 2), nie je naplnením dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roku), tak, aby spotrebiteľ mal jednoznačnú vedomosť o termíne, kedy má vykonať úhradu, bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania termínu, pričom v konkrétnom prípade takáto hrozba je z dôvodu, že žalovaný termín nevymedzil dostatočne určito. Súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove, zo dňa 14.07.2015, sp. zn. 17Co/2/2015, podľa ktorého údaj o termíne splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve uvedený výslovne nemožno ho vyvodzovať z ďalších náležitostí (napr. zo splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanoveniu počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri citovanom ustanovení iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Taktiež napr. podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 16Co/267/2015 z 18.02.2016, nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil v zmluve uvedené údaje, ak túto povinnosť dodávateľovi ukladá zákon, pričom sa vyžaduje presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru a je úlohou dodávateľa, aby vstupné údaje matematicko - logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno apelovať na aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve. Súd sa stotožňuje s výkladom v citovaných rozhodnutiach, a nepovažoval za dôvodné sa od tohto výkladu odchyľovať, tento výklad je možné v spotrebiteľských úverových zmluvách považovať za ustálený. Ak by aj mala byť opodstatnenou argumentácia, že z vyjadrenia konečnej splatnosti spotrebiteľských úverov v jednotlivých zmluvách je možné dovodiť presný termín konečnej splatnosti, je potom na mieste otázka, prečo ho priamo

konkrétne jednoznačne neuviedol žalovaný v úverových zmluvách, hoci táto povinnosť viazala jeho, ako dodávateľa.

17. Zmluvy č. 1 a 2 neobsahujú ani presný údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluvách je uvedená len výška mesačnej splátky (141,60 v zmluve č. 1, resp. 74,18 v zmluve č. 2). Z týchto však nie je možné zistiť, koľko z nich predstavuje samotná istina, koľko úrok, a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu). Túto otázku je možné taktiež považovať v súdnej praxi za ustálenú, poukazujúc pri tom napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 15. 05. 2013, sp. zn. 11Co/102/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. 04. 2015, sp. zn. 15Co/203/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. 01. 2016, sp. zn. 10Co/265/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25. 06. 2014, sp. zn. 6Co/523/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. 11. 2015, sp. zn. 10Co/265/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30. 01. 2018, sp. zn. 27Co/310/2017. Súd pritom len príkladmo uvádza rozhodnutia odvolacích súdov, pričom mnoho ďalších obdobných rozhodnutí tak odvolacích ako aj prvoinštančných súdov je dostupných na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR (www.justice.gov.sk) v časti, v ktorej sú zverejňované súdne rozhodnutia. Súd preto považoval aj vo vzťahu k tejto otázke rozhodovaciu činnosť súdov za ustálenú a nevidel dôvod sa od nej odchyľovať.

18. Absencia náležitostí uvedených v ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) má podľa § 11 ods. 1 písm. b), (resp. ods. 1 písm. a) vo vzťahu k zmluve č. 1 v závislosti od účinného znenia zákona o spotrebiteľských úveroch) za následok, že obe úverové zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

19. K dohodám o zrážkach zo mzdy tak vo vzťahu o k zmluve č. 1, ako aj k zmluve č. 2 súd poukazuje na ich formulárový charakter. V prípade zmluvy č. 1 je táto dohoda zakomponovaná drobným písmom priamo do textu zmluvy. V prípade zmluvy č. 2 bola síce dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená na osobitnej listine, o jej formulárovosti svedčí aj dikcia „Ak medzi nami bola uzatvorená aj zmluva o revolvingovom úvere, dohodli sme sa, že sa túto dohodu uzatvárame aj k zabezpečeniu úhrady záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere, a to v rovnakom rozsahu. Z uvedeného je zjavné, že ten istý formulár, používa žalovaný bez ohľadu na skutočnosť, či tom ktorom prípade uzatvára zmluvu súčasne aj zmluvu o revolvingovom úvere alebo nie. V tomto kontexte má aj vyhlásenie spotrebiteľa, že si je vedomý toho, že uzatvorenie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju neuzatvoriť, len formulárový charakter. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offo súdne preskúmanie týchto podmienok práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť obdobne, ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi, bez ohľadu na to, či došlo k použitiu tejto zmluvnej podmienky, aby spotrebiteľ nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí (KS Žilina, rozsudok z 30. 01. 2018, sp. zn. 11Co/9/2018). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci v prípade zmluvy č. 2 uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola v prípade oboch zmlúv uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú

hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd preto s ohľadom na vyššie uvedené vyhodnotil tak dohodu o zrážkach zo mzdy obsiahnutú v zmluve č. úverovej zmluve č. 4112022130 zo dňa 06.12.2011, ako aj uzatvorenú v súvislosti s úverovou zmluvou č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015 ako neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku čoho sú obe tieto dohody neplatné.

20. K rozsudku Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 súd uvádza, že tento nemohol mať vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor EÚ vykladá výlučne právo EÚ a nie je oprávnený poskytovať výklad vnútroštátneho práva, v čom majú kompetenciu jedine vnútroštátne sudy. Aj v rozhodnutí C 42/15 Súdny dvor EÚ poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/28/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa ku konkrétnemu výkladu slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého súd konkrétnu vec posudzoval a aj rozhodol. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu Európskej únie je povinnosťou vnútroštátneho súdu skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, je povinnosťou súdu skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže zákon vykladať eurokonformne. Takýto eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, pretože nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, lebo by sa jednalo o výklad contra legem. Otázka priameho účinku smernice vo všeobecnosti sa v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. 01. 2018, sp. zn. 4Co/55/2017).

21. Súdu bolo doručené aj vyjadrenie žalovaného k replike žalobcu, to bolo ale doručené až 15. 02. 2018, hoci výzva (formou uznesenia) s 15 dňovou lehotou mu bola doručená už 20. 11. 2017. Podľa ustanovenia § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ustanovenie § 296 vylučuje aplikáciu týchto ustanovení vo vzťahu k spotrebiteľovi ako slabšej strane, nie však k dodávateľovi, ktorý bol v tomto konaní v pozícii žalovaného. Súd preto na podanie žalovaného doručené 15. 02 2018 neprihliadal. Napriek tomu súd uvádza, že v tomto podaní žalovaný na podporu svojich tvrdení odkazuje jednak znovu na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15, ako aj na niektoré rozhodnutia vnútroštátnych súdov vo vzťahu k aplikácii ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Práve preto súd uvádza, že v tomto odôvodnení vyššie uvádza príkladom rozhodnutia súdov (tak prvoinštančných, ako aj odvolacích), ktoré sa nezhodujú s argumentáciou žalovaného a o ktorých možno stále uviesť, že v rozhodovacej praxi vo vzťahu k aplikácii ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch prevládajú.

22. V konaní bola úspešnou stranou žalobkyňa a to aj pri prihliadnutí na skutočnosť, že v časti o určení, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. 4508215625 zo dňa 22.08.2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov zavinila zastavenie konania, čo by inak malo za následok vznik nároku žalovaného v tejto časti na náhradu trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že vo všetkých ostatných častiach bola žalobkyňa úspešná, bol by však jej konečný úspech prevažujúci a vznikol by jej pomerný nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však samotná žalobkyňa nárok navrhla, aby súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, súd jej návrhu vyhovel.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nesplní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.